

DET KONGELIGE KOMMUNAL-
OG MODERNISERINGSDEPARTEMENT

Prop. 107 L

(2018–2019)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak)

Endringer i kommuneloven 2018
(retting av inkurier m.m.)

Innhold

1	Proposisjonens hovedinnhold ..	5	5	Mindre tekniske endringer	8
			5.1	Henvisninger til andre lover	8
2	Overføring av tariffkompetanse til andre rettssubjekter	5	5.2	Oppheve dagens kommunelov	
			5.3	§ 10 b om medvirkningsorganer ..	9
3	Endringer i definisjonen av hvem som er folkevalgte	6	6	Overgangsbestemmelse for Longyearbyen lokalstyre	9
3.1	Innledning	6			
3.2	Direktevalgte medlemmer av kommunedelsutvalg	6	7	Økonomiske og administrative konsekvenser	9
3.3	Utpekte medlemmer av kommune- og fylkesrådet	7	8	Merknader til enkelte av endringsforslagene	9
4	Endringer i valgbarhet for representantskapet i interkommunale politiske råd ..	7		Forslag til lov om endringer i kommuneloven 2018 (retting av inkurier m.m.)	11
4.1	Bakgrunn	7			
4.2	Departementets vurderinger og endringsforslag	8			
4.3	Representantskapsmedlemmers adgang til å kreve lovlighetskontroll	8			

DET KONGELIGE KOMMUNAL-
OG MODERNISERINGSDEPARTEMENT

Prop. 107 L

(2018–2019)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak)

Endringer i kommuneloven 2018 (retting av inkurier m.m.)

*Tilråding fra Kommunal- og moderniseringsdepartementet 3. mai 2019,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Solberg)*

1 Proposisjonens hovedinnhold

Departementet fremmer med dette forslag til mindre justeringer i den nye kommuneloven som ble vedtatt av Stortinget 22. juni 2018 og som i hovedsak skal tre i kraft høsten 2019. Endringene er dels av teknisk karakter som skal sørge for korrekte henvisninger i annen lov og for å rette andre inkurier, og er dels nødvendige for å sikre sammenheng i regelverket. Det siste gjelder særlig reglene om hvem som skal være folkevalgte i lovens forstand, og hvem som er valgbare til representantskapet i interkommunale politiske råd.

Det foreslås også å ta inn i kommuneloven fra 2018 en overgangsbestemmelse om at de bestemmelsene i gjeldende kommunelov fra 1992 som gjelder for Longyearbyen lokalstyre, men som blir opphevet fra og med det konstituerende møtet i det enkelte kommunestyret og fylkestinget, likevel skal gjelde for Longyearbyen lokalstyre frem til deres konstituerende møte – som er én måned senere enn på fastlandet.

I tillegg foreslås det å ta inn i kommuneloven fra 2018 en bestemmelse som står i kommuneloven fra 1992. Dette gjelder kommunene og fylkeskommunenes mulighet til å overføre myndighet til å inngå kollektive arbeidsavtaler på kommuners vegne med arbeidstakerorganisasjoner.

Departementet har her funnet grunn til å fremme proposisjonen uten forutgående høring.

Dette er et unntak fra utredningsinstruksens hovedregel i punkt 3-3 om at forslag til lovendringer normalt skal legges ut på åpen høring. Det kan imidlertid etter punkt 3-3 andre ledd gjøres unntak fra høring hvis det må anses som åpenbart unødvendig eller høring kan vanskeliggjøre gjennomføringen av tiltaket. Begrunnelsen for ikke å gjennomføre høring er at endringene må anses som rent tekniske endringer og endringer som skal rette opp i feil, og derfor ikke nødvendig å sende på allmenn høring. Endringene anses å være av mindre betydning, og de bidrar til å rette opp utilsiktede feil i sammenhengen i loven. Dessuten er det nødvendig med behandling i Stortinget i løpet av vårsesjonen for å endre loven før ikrafttredelsen i de første konstituerende kommunestyre- og fylkestingsmøtene høsten 2019. Det er dermed ikke tid til en allmenn høring.

2 Overføring av tariffkompetanse til andre rettssubjekter

Kommuneloven av 1992 har i § 28 en bestemmelse om overdragelse av tariffmyndighet. I denne gis kommunestyret og fylkestinget mulighet til å gi en sammenslutning av kommuner og fylkeskommuner fullmakt til å inngå og si opp tariffavtale, samt å gi eller motta kollektiv arbeidsoppsigelse på kommunens eller fylkeskommu-

nens vegne. Denne myndigheten kan ikke delegeres videre.

Denne bestemmelsen benyttes i dag til å gi KS (Kommunesektorens organisasjon) fullmakt til å inngå og si opp tariffavtaler og til å gi eller motta kollektiv arbeidsoppsigelse på kommunenes eller fylkeskommunenes vegne.

Noen tilsvarende bestemmelse er ikke tatt inn i ny kommunelov av 2018. Dette har heller ikke vært tatt opp eller drøftet verken av kommunelovutvalget, høringsinstanser, departementet eller Stortinget. Den var ikke foreslått videreført av kommunelovutvalget eller departementet, men det er ingenting som tilsier at det var bevisst å utelate bestemmelsen i forslaget til ny lov.

Departementet legger til grunn at det er en forglemmelse at bestemmelsen ikke er tatt inn i ny kommunelov. Det foreslås derfor å ta inn en lik bestemmelse som dagens § 28 i ny kommunelov. Bestemmelsen benyttes i dag av kommunene og fylkeskommunene, og den har vært ansett som nødvendig for å overføre myndighet til KS. Departementet har hatt kontakt med KS, som har understreket behovet for å få bestemmelsen tilbake i kommuneloven.

Departementet har vurdert hvor i den nye kommuneloven en slik bestemmelse bør plasseres. Da bestemmelsen handler om kommunestyret og fylkestingets adgang til å delegere myndighet, synes det nærliggende at bestemmelsen står i lovens kapittel 5 om folkevalgte organer. Siden bestemmelsen regulerer en helt spesiell situasjon, mener departementet bestemmelsen bør være en egen paragraf til slutt i dette kapitlet, nemlig ny § 5-15.

Departementet foreslår således en ny § 5-15 med tilsvarende ordlyd som dagens § 28.

3 Endringer i definisjonen av hvem som er folkevalgte

3.1 Innledning

Kommuneloven av 1992 gir ingen definisjon av hvem som anses som folkevalgte. Dersom en person er folkevalgt etter loven, inntreffer visse rettigheter og plikter, som blant annet rett til fri fra arbeid for å delta i møter i organet og rett til møtegodtgjørelse, slik at det er viktig å ta stilling til hvem som er folkevalgte i lovens forstand.

I kommuneloven av 2018 er det vedtatt en definisjon av hvem som er folkevalgt i lovens forstand. § 5-1 fjerde ledd fastslår at med «folkevalgte» i kommuneloven menes medlemmer av kommunestyret og fylkestinget, og «personer som et folke-

valgt organ har valgt inn i et folkevalgt organ eller et annet kommunalt organ etter § 5-2».

Departementet ser at enkelte grupper medlemmer av visse folkevalgte organer ikke blir regnet som folkevalgte etter definisjonen i § 5-1 fjerde ledd. Dette fordi det ikke er et folkevalgt organ som har valgt disse representantene inn i det aktuelle organet, for eksempel fordi representantene er direkte valgt av innbyggerne. Disse representantene regnes som folkevalgte etter kommuneloven av 1992. At de har falt ut av den vedtatte folkevalgt-definisjonen, er uheldig og utilsiktet. Departementet foreslår derfor endringer som gjør det klart at disse representantene skal være omfattet av definisjonen av folkevalgte, se nærmere omtale av de enkelte gruppene nedenfor.

For å sikre samsvar mellom merknadene til paragrafen i proposisjonen og utformingen med tanke på hva som er de ulike leddene i § 5-1, foreslår departementet også en redaksjonell endring i lovteksten ved at det settes inn et innrykk foran «Folkevalgte organer som er nevnt ...». Dette klargjør at bestemmelsen om navn på organer er tredje ledd, og definisjonen begynner i fjerde ledd.

3.2 Direktevalgte medlemmer av kommunedelsutvalg

Kommunestyret kan etter kommuneloven av 2018 § 5-7 første ledd andre punktum opprette utvalg med ansvar for en geografisk del av kommunene, såkalte kommunedelsutvalg eller bydelsutvalg.

Som hovedregel skal disse medlemmene velges etter reglene om valg til folkevalgte organer i §§ 7-4 til 7-7, hvilket betyr at medlemmene velges av kommunestyret, men § 5-8 åpner for at kommunestyret kan bestemme at medlemmene til ett eller flere slike kommunedelsutvalg skal velges av innbyggerne i kommunedelen gjennom direkte valg. Ved direkte valg til kommunedelsutvalg gjelder bestemmelsene i valgloven så langt de passer.

Etter definisjonen i kommuneloven § 5-1 fjerde ledd nevnt ovenfor, vil medlemmer av kommunedelsutvalg som velges gjennom direkte valg, ikke anses som folkevalgte.

At disse kommunedelsutvalgsmedlemmene ikke er folkevalgte, mener departementet ikke er tilsiktet, og denne rettstilstanden er en endring sammenliknet med gjeldende kommunelov. For eksempel bør medlemmer av bydelsutvalgene i en kommune som Oslo, være omfattet av reglene for folkevalgte uavhengig av om de er valgt direkte av innbyggerne eller av kommunestyret. Siden medlemmene kan velges direkte av velgerne i kommunedelen, på samme måte som innbyggerne vel-

ger medlemmer av kommunestyret, vil det være urimelig at medlemmer i kommunedelsutvalg som velges gjennom direkte valg ikke skal regnes som folkevalgte, men medlemmer som velges av kommunestyret skal være folkevalgte.

Departementet foreslår derfor å endre § 5-1 fjerde ledd slik at det blir presisert at medlemmer i kommunedelsutvalg som velges gjennom direkte valg også skal regnes som folkevalgte i kommunelovens forstand. Dette vil sikre konsistens i regelverket og videreføre dagens praksis.

3.3 Utpekte medlemmer av kommune- og fylkesrådet

Det følger av § 10-2 andre ledd i kommuneloven av 2018 at kommunestyret eller fylkestinget vedtar selv om et kommuneråd eller fylkesråd i parlamentarisk styrte kommuner og fylkeskommuner skal opprettes etter reglene i § 10-4 eller § 10-5. Den sentrale forskjellen i denne sammenhengen er at etter § 10-4 velger kommunestyret eller fylkestinget medlemmene av kommune- eller fylkesrådet, mens etter § 10-5 utpeker ordføreren en kommuneråds- eller fylkesrådsleder, som selv setter sammen rådet. Etter definisjonen av folkevalgte i § 5-1 vil utpekte medlemmer av kommune- og fylkesrådet ikke anses som folkevalgte i lovens forstand. Dette fordi de ikke er valgt av et folkevalgt organ, men utpekt av kommuneråds- eller fylkesrådslederen. Om medlemmer av kommune- eller fylkesrådet skal anses som folkevalgte, vil derfor etter ordlyden avhenge av hvordan rådet er opprettet.

Departementet antar dette ikke er tilsiktet, og foreslår å endre loven for å sikre at også utpekte medlemmer av kommune- og fylkesrådet skal anses som folkevalgte etter den nye kommuneloven. Hvilken fremgangsmåte en person blir medlem av kommune- eller fylkesrådet på, bør ikke være avgjørende for om personen skal ha de rettighetene og pliktene som loven gir folkevalgte.

Departementet foreslår derfor å endre § 5-1 fjerde ledd slik at det presiseres at kommuneråder og fylkesråder er folkevalgte selv om de blir utpekt av kommuneråds- eller fylkesrådslederen.

4 Endringer i valgbarhet for representantskapet i interkommunale politiske råd

4.1 Bakgrunn

I den nye kommuneloven kapittel 18 er en ny form for interkommunalt samarbeid, interkommunalt

politisk råd, regulert. Dette skal være politiske kommunesamarbeid, og ikke samarbeid som produserer tjenester. Det øverste organet i rådet er representantskapet, og sammensetningen er delvis regulert i § 18-3 første ledd.

Både i NOU 2016: 4 *Ny kommunelov* og i Prop. 46 L (2017–2018) ble det foreslått at medlemmene og varamedlemmene til representantskapet må velges blant kommunestyret eller fylkestingets medlemmer, dvs. et krav om gjennomgående representasjon. Den eneste ytterligere reguleringen av valgbarheten som departementet foreslo i tillegg, var en bestemmelse i § 7-2 fjerde ledd om at medlemmene må ha skriftlig samtykke til å stille til valg. Siden lovforslaget stilte det ovennevnte kravet om gjennomgående representasjon, var det ikke behov for ytterligere regler om valgbarheten til representantskapsmedlemmene, som for eksempel bostedskrav eller stemmerett. Dette ville indirekte følge av kravene til valgbarhet for å kunne velges som medlem i kommunestyret eller fylkestinget.

I forbindelse med Stortingets behandling av proposisjonen til ny kommunelov gjorde Stortinget endringer i bestemmelsen om representantskaps sammensetning i § 18-3 første ledd.

I innstillingen fra kommunal- og forvaltningskomiteen fremmet komiteens flertall (medlemmene fra SP, AP og SV) forslag der setningen «Medlemmene og varamedlemmene skal velges blant kommunestyrets eller fylkestingets medlemmer» er tatt ut av § 18-3 første ledd, se punkt 2.8 og punkt 2.17 i Innst. 369 (2017–2018). Flertallet viste blant annet til at det er lite hensiktsmessig at alle medlemmene i representantskapet skal velges blant kommunestyrets medlemmer. Dette forslaget fikk flertall i voteringen i salen.

Stortinget gjorde endringene i § 18-3 første ledd uten samtidig å gjøre endringer i de generelle reglene om valgbarhet og hvem som er utelukket fra valg i §§ 7-2 og 7-3, som gjelder stort sett alle øvrige folkevalgte organer i kommunene og fylkeskommunene. Etter den nye loven gjelder derfor ikke §§ 7-2 og 7-3 for valg av medlemmer til representantskapet i interkommunale politiske råd. Det betyr for eksempel at det ikke er noe krav til bosted eller alder, og at det ikke er noen stillinger i kommunen som gjør at en person er utelukket fra valg. Situasjonen etter Stortingets behandling er altså at krav til skriftlig samtykke etter § 7-2 fjerde ledd er det eneste kravet til valgbarhet.

4.2 Departementets vurderinger og endringsforslag

Departementet oppfatter at Stortingets endringer i § 18-3 første ledd og bortfallet av kravet om gjennomgående representasjon, har fått utilsiktede konsekvenser. Det er derfor nødvendig med en lovendring for sikre at medlemmer i representantskapet i interkommunale politiske råd er omfattet av de samme valgbarhetsreglene som andre folkevalgte organer, herunder representantskapet i kommunale oppgavefellesskap.

Siden representantskapet i interkommunalt politisk råd ikke er nevnt i § 7-2 første ledd i den nye kommuneloven, gjelder heller ikke begrensningene i § 7-3. Det betyr blant annet at fylkesmannen, kommunedirektøren, kommunalsjefer, etatsjefer eller andre på tilsvarende nivå i en kommune også kan velges som medlemmer i representantskapet. Disse personene kan ikke velges til andre folkevalgte organer som styringsorgan i interkommunale politiske råd eller til representantskapet i kommunale oppgavefellesskap, og bør dermed heller ikke kunne velges til representantskapet i et interkommunalt politisk råd.

Selv om Stortinget ikke ønsket krav til gjennomgående representasjon, antar departementet at det ikke kan ha vært tilsiktet at det ikke skulle være noen nærmere regulering av hvem som velges til representantskapet i interkommunale politiske råd. Det vil innebære en manglende sammenheng i loven når det gjelder valgbarheten til andre folkevalgte organer.

Det må etter departementets oppfatning være slik at de «vanlige» reglene i kommuneloven §§ 7-2 og 7-3 også skal gjelde for valg til dette folkevalgte organet. Det betyr at en person er valgbar og plikter å ta imot valg til interkommunalt politisk råd hvis personen har stemmerett ved kommunestyrevalget, er innført i folkeregisteret som bosatt i kommunen, og har skriftlig samtykket til å stille til valg.

Departementet foreslår at også de vanlige reglene om hvem som er utelukket fra valg i § 7-3 må gjelde for valg til dette folkevalgte organet.

Departementets forslag innebærer at de samme bestemmelsene gjelder for representantskapet i et interkommunalt politisk råd som til representantskapet i et kommunalt oppgavefellesskap. Medlemmene må ha stemmerett, bo i kommunen og ha gitt skriftlig samtykke til å stille til valg. I tillegg er det enkelte personer som i kraft av sin stilling er utelukket. Departementet foreslår endringer i § 7-2 første ledd bokstav f og § 7-2 fjerde ledd for å gjennomføre dette.

4.3 Representantskapsmedlemmers adgang til å kreve lovlighetskontroll

Både etter kommuneloven av 1992 og kommuneloven av 2018 er det kun medlemmer av kommunestyret og fylkestinget som kan kreve lovlighetskontroll. I den nye loven § 27-1 første ledd andre punktum heter det at også tre medlemmer av representantskapet i et interkommunalt politisk råd kan kreve lovlighetskontroll. I lovproposisjonen ble dette ansett som en god løsning ettersom forslaget også var at alle medlemmene i representantskapet for det interkommunale politiske rådet skulle være kommunestyre- eller fylkestingsmedlemmer, jf. punkt 4.2. Det ble ikke foreslått tilsvarende adgang for representantskapsmedlemmer i kommunale oppgavefellesskap, ettersom de medlemmene ikke måtte være kommunestyremedlemmer.

Med Stortingets vedtatte bestemmelse i § 18-3 vil det ikke være krav om gjennomgående representasjon for representantskapet i de interkommunale politiske rådene, og medlemmene vil derfor ikke nødvendigvis være kommunestyre- eller fylkestingsmedlemmer. Departementet mener en konsekvens av Stortingets endring bør være at kretsen over hvem som kan kreve lovlighetskontroll i § 27-1 første ledd endres. Begrunnelsen for forslaget til denne bestemmelsen var at det fremdeles kun skulle være kommunestyre- og fylkestingsmedlemmer som kunne kreve lovlighetskontroll, jf. hovedregelen i § 27-1 og uttalelser i Prop. 46 L (2017–2017) side 331. Departementets forslag nå vil også være en videreføring av reglene i kommuneloven av 1992 om hvem som kan kreve lovlighetskontroll.

Som en konsekvens av at kretsen av personer som kan sitte i representantskapet i et interkommunalt politisk råd er utvidet, foreslår departementet å ta ut av bestemmelsen i § 27-1 første ledd andre punktum at også tre medlemmer av representantskapet i et interkommunalt politisk råd kan kreve lovlighetskontroll.

5 Mindre tekniske endringer

5.1 Henvisninger til andre lover

I ny kommunelov av 2018 er det i § 31-6 tatt inn en bestemmelse om endringer i en rekke andre lover som følge av ny kommunelov. Departementet er blitt oppmerksom på at det her mangler endringer som må gjøres i tvisteloven § 1-4 a i det den henviser til bestemmelser i kommuneloven av 1992.

Twisteloven § 1-4 a første ledd åpner for at en kommune eller fylkeskommune kan reise søksmål mot staten om gyldigheten av et statlig organs avgjørelse i en rekke tilfeller. I bokstav c) vises det til avgjørelser som «opphever kommunens eller fylkeskommunens avgjørelser etter lovlighetskontroll, jf. kommuneloven § 59». Denne foreslås endret slik at den viser til ny kommunelov kapittel 27.

Twisteloven § 1-4 a tredje ledd sier at «første ledd gjelder tilsvarende for samarbeidskommuner i et vertskommunesamarbeid, jf. kommuneloven kapittel 5 A. Departementet foreslår at denne henvisningen oppdateres slik at den viser til ny kommunelov kapittel 20.

5.2 Oppheve dagens kommunelov § 10 b om medvirkningsorganer

Stortinget vedtok i 2017 en ny bestemmelse om medvirkningsorganer (råd for eldre, personer med funksjonsnedsettelse og ungdom). Dette ble gjort ved endringslov av 16. juni 2017 nr. 62 og ble vedtatt som en ny § 10 b i kommuneloven av 1992. Bestemmelsen er sanksjonert, men ikke satt i kraft. I ny kommunelov av 2018 er det i § 5-12 vedtatt (nesten) den samme bestemmelsen. Den nye bestemmelsen i § 10 b i loven av 1992 skal derfor aldri tre i kraft, og den må oppheves i eget lovvedtak. Departementet foreslår å oppheve § 10 b i kommuneloven av 1992 ved at del I i endringsloven av 16. juni 2017 nr 62 oppheves. Dette er en rent teknisk endring.

5.3 Redaksjonelle endringer

Etter § 19-3 andre ledd første punktum kan kommunestyret eller fylkestinget i kommuner eller fylkeskommuner med parlamentarisk styreform fastsette at kommunerådet eller fylkesrådet skal velge medlemmer til representantskapet i kommunale oppgavefellesskap. Ordlyden viser kun til at «rådet» kan gis en slik myndighet, og her foreslår departementet å endre ordlyden slik at det kommer klart fram at det er kommunerådet eller fylkesrådet som kan få slik myndighet.

6 Overgangsbestemmelse for Longyearbyen lokalstyre

Stortinget fattet 9. april 2019 vedtak om endringer i Svalbardloven m.m. Vedtaket bygger på forslaget i Prop. 43 L (2018–2019). Se ellers Innst. L (2018–2019) fra Stortingets utenriks- og forsvarskomite.

Loven fastsetter at de bestemmelsene i endringsloven som enten tilsvarende eller viser til kapitlene i den nye kommuneloven, og som trer i kraft fra og med det konstituerende møtet i det enkelte kommunestyret og fylkestinget ved oppstart av valgperioden 2019–2023, på tilsvarende måte skal tre i kraft fra og med det konstituerende møtet i lokalstyret for samme valgperiode. Det konstituerende møtet for Longyearbyen lokalstyre er imidlertid en måned senere enn de tilsvarende møtene for kommunestyret og fylkesting. Store deler av gjeldende kommunelov oppheves ved de konstituerende møtene i det enkelte kommunestyret og fylkestinget, og vil følgelig allerede være opphevet når Longyearbyen lokalstyre har sitt konstituerende møte. Det er derfor behov for en overgangsregel om at de bestemmelsene i gjeldende kommunelov som i dag gjelder tilsvarende for Longyearbyen lokalstyre, men som blir opphevet fra og med de konstituerende møtene i de enkelte kommunestyrene og fylkestingene, likevel skal gjelde frem til Longyearbyen lokalstyre har sitt konstituerende møte.

Departementet foreslår et nytt første ledd i § 31-4, hvor det fremgår at de bestemmelsene i gjeldende kommunelov som i dag gjelder tilsvarende for Longyearbyen lokalstyre, skal gjelde frem til Longyearbyen lokalstyre har sitt konstituerende møte. Nåværende § 31-4 første ledd blir nytt andre ledd.

7 Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslagene er i all hovedsak videreføring av gjeldende rett og dagens praksis eller mindre endringer. Forslagene vil ikke ha økonomiske og administrative konsekvenser. Sammenlignet med den vedtatte ordlyden i kommuneloven fra 2018, blir det noen flere folkevalgte som kan kreve godtgjøring, tapt arbeidsinntekt og så videre, men dette er personer som i dag også regnes som folkevalgte og mottar godtgjøring.

8 Merknader til enkelte av endringsforslagene

Til endringene i § 5-1

Endringene i § 5-1 innebærer at medlemmer i kommunedelsutvalg som blir direkte valgt etter bestemmelsene i § 5-8 også skal regnes som folkevalgte i lovens forstand. Det samme gjelder

medlemmer av kommuneråd og fylkesråd, som blir utnevnt av kommuneråds- eller fylkesrådslederen etter bestemmelsene i § 10-5. Kommuneråds- og fylkesrådslederen vil selv være utpekt av ordføreren, og vil selvsagt også være folkevalgt.

Det er også gjort en redaksjonell endring ved at hvem som er folkevalgte nå er opplistet i en punktliste, og at hvem som likevel ikke blir folkevalgt i lovens forstand, selv om de oppfyller vilkårene, er skilt ut som et eget ledd.

Til ny § 5-15

Bestemmelsen er en videreføring av dagens § 28. Bestemmelsen gir kommunestyret og fylkestinget selv mulighet til å overdra myndighet til en sammenslutning av kommuner og fylkeskommuner til å inngå og å si opp tariffavtale samt til å gi eller motta kollektiv arbeidsoppsigelse på vegne av kommunen eller fylkeskommunen. I praksis brukes denne i dag til å gi KS (Kommunesektorens organisasjon) slik myndighet.

Til endringene i § 7-2

Det foreslås en endring i § 7-2 *første ledd bokstav f* og at dagens fjerde ledd slettes. Endringene innebærer at vilkårene for valgbarhet i tredje ledd også gjelder for valg av medlemmer til representantskapet i interkommunale politiske råd, og ikke bare for rådets eventuelle andre styringsorganer. Dette betyr også at reglene om hvem som er utelukket fra valg etter § 7-3 vil gjelde ved valg til representantskapet, jf. § 7-3 første ledd. Denne endringen i første ledd medfører at § 7-2 fjerde ledd med særregel om valg til representantskap i et interkommunalt politisk råd oppheves siden de ordinære reglene i tredje ledd vil gjelde.

Til endringene i § 19-3

Endringene i *andre ledd første punktum* gjøres for å tydeliggjøre at det er kommunerådet og fylkesrådet som kan få myndighet til å velge medlemmer av representantskapet. Forslaget endrer ikke innholdet i bestemmelsen.

Til endringene i § 27-1

Ved å oppheve § 27-1 *første ledd andre punktum*, så innebærer det at tre eller flere medlemmer av representantskapet i et interkommunalt politisk råd ikke kan kreve lovlighetskontroll. Det vil fremdeles være slik at tre medlemmer av et kommunestyre som berøres av et vedtak fra et interkommunalt politisk råd kan kreve lovlighetskontroll, jf. hovedregelen i første punktum.

Til nytt § 31-4 første ledd

Deler av kommuneloven fra 1992 oppheves ved ikrafttredelsen av den nye kommuneloven ved de konstituerende kommunestyre- og fylkestingmøtene høsten 2019. Det konstituerende møtet for Longyearbyen lokalstyre er imidlertid om lag en måned senere enn de tilsvarende møtene for de enkelte kommunestyrer og fylkestinget på fastlandet. Bestemmelsen innebærer at de deler av kommuneloven som gjelder tilsvarende for Longyearbyen lokalstyre fortsetter å gjelde frem til Longyearbyen lokalstyre har sitt konstituerende møte.

Kommunal- og moderniseringsdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om endringer i kommuneloven 2018 (retting av inkurier m.m.).

Vi HARALD, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak til lov om endringer i kommuneloven 2018 (retting av inkurier m.m.) i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

til lov om endringer i kommuneloven 2018 (retting av inkurier m.m.)

I

I lov 22. juni 2018 nr. 83 om kommuner og fylkeskommuner gjøres følgende endringer:

§ 5-1 andre til femte ledd skal lyde:

- Folkevalgte organer etter denne loven er
- a) kommunestyre og fylkesting
 - b) formannskap og fylkesutvalg
 - c) kommuneråd og fylkesråd
 - d) utvalg, inkludert kommunedelsutvalg og kontrollutvalg
 - e) arbeidsutvalg
 - f) felles, folkevalgt nemnd i vertskommunesamarbeid
 - g) kommunestyre- og fylkestingskomiteer
 - h) styret for deler av den kommunale eller fylkeskommunale virksomheten i parlamentarisk styrte kommuner eller fylkeskommuner
 - i) representantskap og andre styringsorganer for et interkommunalt politisk råd
 - j) representantskap for et kommunalt oppgavefelleskap
 - k) et kommunalt eller fylkeskommunalt folkevalgt organ hjemlet i særlov.

Folkevalgte organer som er nevnt i andre ledd bokstav a til d og g, skal ha navn som inkluderer den betegnelsen som er brukt om organet der. I navnet kan betegnelsen by eller herad brukes i stedet for betegnelsen kommune.

Med folkevalgte menes i denne loven

- a) medlemmer av kommunestyret og fylkestinget
- b) personer som et folkevalgt organ har valgt inn i et folkevalgt organ eller et annet kommunalt organ etter § 5-2
- c) *medlemmer til kommunedelsutvalg valgt ved direkte valg etter § 5-8*
- d) *kommunerådsleder og fylkesrådsleder utpekt av ordføreren etter § 10-5 første ledd*
- e) *medlemmer av kommunerådet eller fylkesrådet som er utnevnt av kommunerådslederen eller fylkesrådslederen etter § 10-5 andre ledd.*

Personer nevnt i § 7-3 første ledd bokstav b og c og som er valgt inn i underordnet styringsorgan i kommunalt oppgavefelleskap, er likevel ikke å anse som folkevalgte.

Ny § 5-15 skal lyde:

§ 5-15 *Overdragelse av tariffavtalemyndighet.*

Kommunestyret og fylkestinget kan selv gi en sammenslutning av kommuner og fylkeskommuner fullmakt til å inngå og si opp tariffavtaler, samt å gi eller motta kollektiv arbeidsoppsigelse på kommunens eller fylkeskommunens vegne.

§ 7-2 første ledd bokstav f skal lyde:

- f) *representantskap og andre styringsorganer* for et interkommunalt politisk råd

§ 7-2 fjerde ledd oppheves. Nåværende femte og sjette ledd blir fjerde og femte ledd.

§ 19-3 andre ledd første punktum skal lyde:

I kommuner og fylkeskommuner med parlamentarisk styreform kan kommunestyret eller fylkestinget selv fastsette at *kommunerådet eller fylkesrådet* skal velge kommunens eller fylkeskommunens medlemmer.

§ 27-1 første ledd andre punktum oppheves. Nåværende tredje til sjette punktum blir andre til femte punktum.

§ 31-4 første ledd skal lyde:

For Longyearbyen lokalstyre gjelder lov 25 sep 1992 nr. 107 kapittel 11 og 12, § 10 a, § 16, § 24 nr. 2 og §§ 30, 31, 36, 37, 38, 39 a og 59 inntil lokalstyret holder konstituerende lokalstyremøte ved oppstart av valgperioden 2019–2023.

Nåværende § 31-4 første ledd blir nytt andre ledd.

§ 31-6 nytt nr 35 skal lyde:

35. I lov av 17. juni 2005 nr 90 om meklig og rettergang i sivile tvister gjøres følgende endringer:

§ 1-4 a første ledd bokstav c skal lyde:

- c) opphever kommunens eller fylkeskommunens avgjørelse etter lovlighetskontroll, jf. kommuneloven kapittel 27.

I lov 16. juni 2017 nr. 62 om endringar i kommunelova m.m. oppheves del I.

§ 1-4 a tredje ledd skal lyde:

Første ledd gjelder tilsvarende for samarbeidskommuner i et vertskommunesamarbeid, jf. kommuneloven kapittel 20, og for Longyearbyen lokaltstyre.

Loven trer i kraft straks.
